

Tämä sivu on konekäännetty [\[Linkki\]](#). Konekäännökset voivat sisältää virheitä, jotka saattavat heikentää selkeyttä ja tarkkuutta. Oikeusasiamies ei vastaa mahdollisista epäjohtonmukaisuuksista. Tietojen luotettavuus ja oikeusvarmuus varmistuvat lukemalla edellä linkitetty lähdekielinen versio (englanti). Lisätietoja on [kieli- ja käännöskäytännöissämme](#) [\[Linkki\]](#).

Päätös asiassa 906/2009/JF - Virheellisesti maksettujen määrien palauttamista koskeva riita

Päätös

Kanteluasia 906/2009/JF - Tutkittavaksi otetut kantelut, pvm 26/06/2009 - Päätökset, pvm 18/10/2010

Kantelija on ylimääräinen toimihenkilö. Komissio teki useita virheitä hänelle suorittamissaan maksuissa: ensinnäkin se pidätti kantelijan palkasta summia, joihin tämä oli oikeutettu; toiseksi se maksoi kantelijalle lisiä, joihin tämä ei ollut oikeutettu; ja lopuksi se suoritti kantelijalle summan, jota hänelle ei olisi pitänyt maksaa.

Komissio peri takaisin osan kantelijalle maksamistaan liिकासuorituksista. Oikeusasiamiehelle tekemässään kantelussa kantelija kuitenkin väitti, ettei häntä voida velvoittaa palauttamaan loppuja liिकासuorituksia. Väitteensä perusteeksi hän vetosi komission tekemiin lukuisiin virheisiin ja omaan vaikeaan taloudelliseen tilanteeseensa kyseisenä ajankohtana.

Oikeusasiamies huomautti, että komissiolla on laillinen oikeus periä liिकासuoritukset takaisin kantelijalta. Sovintoratkaisua koskevassa ehdotuksessaan oikeusasiamies kuitenkin kehotti komissiota ottamaan vastuun toistuvista hallinnollisista virheistään ja hyvittämään ne luopumalla suoritusten takaisinperinnästä.

Komissio osoitti olevansa valmis yhteistyöhön oikeusasiamiehen kanssa. Se pyrki kantelijalle edulliseen ratkaisuun ja luopui summien palauttamista koskevasta vaatimuksesta.

Päätöksessään oikeusasiamies ilmaisi tyytyväisyytensä komission lähestymistapaan ja päätti tapauksen käsittelyyn.

Kantelun tausta

1. Kantelija työskenteli 1 päivän kesäkuuta 2001 ja 31 päivän lokakuuta 2003 välisenä aikana

Euroopan komissiolle avustavana edustajana. Hän esitti todisteet siitä, että hänellä oli yksi lapsi, josta komissio maksoi hänelle huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän.

2. Marraskuussa 2001 komissio myönsi kantelijalle maksujärjestelmässään olleen koodausvirheen vuoksi korvauksen toisesta huollettavana olevasta lapsesta, jäljempänä 'toinen lisä' [1] , joka oli takautuvasti elokuuhun 2001 asti.

3. Joulukuussa 2001 kantelijalle maksettiin toinen korvaus elo-marraskuun 2001 väliseltä ajalta. Joulukuun 2001 ja helmikuun 2003 välisenä aikana kantelija sai toisen korvauksen kuukausittain. Maaliskuussa 2003 tilanne palautui normaaliksi [2] . Toisen korvauksen osalta virheellisesti maksettu kokonaismäärä oli 5 162.38 euroa.

4. Komissio ilmoitti 7 päivänä huhtikuuta 2003 kantelijalle tehneensä edellä mainitun virheen ja kutsui hänet kokoukseen keskustelemaan siitä, mitä taloudellisia seurauksia hänelle aiheutuisi.

5. Kantelija ei osallistunut komission kanssa pidettyyn kokoukseen. Hän vastasi, että hän ei suostu toipumiseen.

6. Komissio ilmoitti 23 päivänä huhtikuuta 2003 kantelijalle, että sen lopullisten laskelmien mukaan liikaa maksettu määrä oli 3 368.40 euroa. Komissio selitti saavuttaneensa edellä mainitun määrän vähentämällä 1 793.98 euroa 5 162.38 euron kokonaismäärästä. Vähennetty määrä vastasi summaa, joka oli virheellisesti vähennetty kantelijan palkasta, sillä virheellisellä oletuksella, että hän sai korvauksia muualta. Näin ei itse asiassa käynyt.

7. Komissio ilmoitti 24 päivänä huhtikuuta 2003 kantelijalle, että periäkseen takaisin maksettavan kokonaismäärän eli 3 368.40 euron määrän se pidättäisi 842.10 euron kuukausierät palkastaan touko-elokuussa 2003, jolloin hänen sopimuksensa päättyi.

8. Komissio ilmoitti 23 päivänä kesäkuuta 2003 kantelijalle vahvistaneensa sopimuksen poikkeuksellisen jatkamisen jälkeen, että jäljellä oleva takaisinperittävä määrä oli 1 684.20 euroa. Se ilmoitti kantelijalle, että tämä summa peritään takaisin pidättämällä kuukausittain 421.05 euroa hänen palkastaan heinä-lokakuussa 2003, jolloin hänen jatkettun sopimuksensa päättyy.

9. Komissio maksoi 14.5.2003 kantelijalle jälleen vahingossa 1 793.98 euroa kyseisen kuukauden palkan lisäksi. Tämä virhe johtui virheistä, joita tapahtui siirryttäessä vanhasta maksujärjestelmästä uuteen maksujärjestelmään.

10. Komissio yritti 14 päivänä joulukuuta 2006 ja 1 päivänä helmikuuta 2007 ilmoittaa kantelijalle edellä mainitusta maksusta, joka oli suoritettu virheellisesti kahdella kirjatulla kirjeellä, jotka lähetettiin hänen osoitteeseensa. Nämä kirjeet on palautettu, joissa on merkintä "vastaanottaja poissa".

11. Kantelija aloitti tällä välin uuden työskentelykauden komissiossa väliaikaisena toimihenkilönä.

12. Komissio lähetti 11 päivänä huhtikuuta 2007 kantelijalle sähköpostiviestin, jossa hänelle ilmoitettiin edellä mainitusta 1 793.98 euron suuruudesta vahingossa suoritetusta maksusta. Kantelija ei vastannut.

13. Komissio lähetti kantelijalle 27 päivänä heinäkuuta 2007 kirjattuna kirjeenä ja sähköpostitse veloitusilmoituksen nro 3240907257, jäljempänä 'veloitusilmoitus', jossa se vaati edellä mainitun määrän palauttamista 9 päivään syyskuuta 2007 mennessä. Kantelija vastasi samana päivänä ja totesi, että rahat oli jo pidätetty hänen palkastaan kyseisenä ajankohtana.

14. Koska maksua ei suoritettu, komissio lähetti 20 päivänä syyskuuta 2007 kantelijalle muistutuksen kirjatulla kirjeellä. Tämä kirje on palautettu siten, että siinä on merkintä "ei lunastettu" (*"non réclamée"*).

15. Kantelija kiisti 18 päivänä lokakuuta 2007 veloitusilmoituksen laillisuuden ja kieltäytyi maksamasta kyseistä summaa takaisin.

16. Komissio vastasi kantelijalle 20 päivänä marraskuuta 2007 ja selitti jälleen, miten velka oli syntynyt. Se kiinnitti huomiota siihen, että kuten hän jo tiesi, komissio oli virheellisesti maksanut hänelle toisen hyvityksen, joka oli yhteensä 5 162.38 euroa. Tältä osin komissio viittasi 23.4.2003 päivättyyn sähköpostiviestiinsä ja korosti, että se oli kyseisessä tiedonannossa ilmoittanut kantelijalle, että hän ei saa maksettavan summan korvaamiseksi 1 793.98 euron summaa, johon hänellä todellisuudessa oli oikeus. Komissio ei kuitenkaan säilyttänyt mainittua 1 793.98 euron summaa ilmoitetun mukaisesti. Näin ollen 14 päivänä toukokuuta 2003 suoritettu 1 793.98 euron suuruinen maksu suoritettiin virheellisesti [3]. Näin ollen 1 793.98 euroa eli osa alkuperäisestä 5 162.38 euron velasta ei koskaan peritty takaisin. Komissio myönsi, että *"oli totta ja erittäin valitettavaa"*, että kantelijan asiakirja-aineistossa oli useita virheitä [4] , mutta oli kuitenkin myös totta, että komissio oli maksanut kantelijalle liikaa ja joutui näin ollen vaatimaan liikaa maksetut määrät takaisin. Vaikka komissio kirjoitti kantelijalle vasta 14 päivänä joulukuuta 2006 [5] ja ilmoitti hänelle tilanteesta ja vaati häntä palauttamaan hänelle virheellisesti maksetut 1 793.98 euroa, komissiolla oli edelleen viiden vuoden määräaika, jonka kuluessa se saattoi vaatia perusteettomasti maksettuja määriä takaisin. Kantelijan olosuhteet huomioon ottaen komissio oli kuitenkin valmis hyväksymään edellä mainitun määrän maksamisen 150 euron kuukausierinä 11 kuukauden aikana, ja viimeinen erä oli 143.98 euroa.

17. Kantelija kieltäytyi 28.11.2007 palauttamasta kyseistä summaa komissiolle ja korosti, että hän oli työtön eikä voinut suorittaa takaisinmaksua.

18. Komissio pyysi 14 päivänä joulukuuta 2007 kantelijaa toimittamaan sille tietoja tuloistaan 28 päivään joulukuuta 2007 mennessä. Se pyysi erityisesti työttömyyspäivärahaa ja perhetilannetta koskevia tietoja voidakseen laatia korvaussuunnitelman, joka sopisi paremmin yhteen hänen taloudellisten resurssiensa kanssa. Kantelija ei vastannut.

19. Komissio lähetti 29 päivänä tammikuuta 2008 kantelijalle muistutuksen ja pyysi häntä vastaamaan 11 päivään helmikuuta 2008 mennessä. Koska vastausta ei saatu, komissio

ilmoitti, että se ryhtyisi pakkokorvaukseen.

20. Kantelija vastasi 1 päivänä helmikuuta 2008 ja kiisti olevansa velallinen ja pyysi komissiota lopettamaan hänen ahdistelunsa.

21. Komissio teki 7 päivänä lokakuuta 2008 silloisen EY:n perustamissopimuksen 256 artiklan 1 kohdan mukaisen päätöksen [6] entisen avustavan toimihenkilön aiheettomasti saamien päästöoikeuksien palauttamisesta. Se ilmoitti, että kantelija on velallinen päävelallisena, johon on lisätty viivästyskorko, joka on yhteensä 1 903.88 euroa.

22. Ulosottomies lähetti 23.3.2009 kantelijalle jäljennöksen päätöksestä ja velvoitti hänet maksamaan komissiolle pääasiallisen määrän viivästyskorkoineen, joiden määrä oli kyseisenä päivänä yhteensä 2 188.34 euroa. Maksu suoritettiin 15 päivän kuluessa hänen irtaimen omaisuudensa takavarikoinnin uhalla.

23. Kantelija lähetti 26 päivänä maaliskuuta 2009 komissiolle kirjeen, jossa se pyysi sitä lopettamaan takaisinperintämenettelyn. Hän korosti komission tekemiä virheitä ja huomautti, että se oli jo aiemmin pitänyt 30 prosenttia palkastaan. Hän lisäsi, että hänellä ei joka tapauksessa ole varoja, joilla hän voisi palauttaa kyseessä olevan määrän.

24. Kantelija kääntyi ensimmäisen kerran oikeusasiamiehen puoleen 7. huhtikuuta 2009 ja valitti edellä mainitusta asiasta. Tämän vuoksi komissio päätti keskeyttää takaisinperintämenettelyn, kunnes oikeusasiamies on tehnyt päätöksen.

25. Tämän jälkeen kantelija ilmoitti oikeusasiamiehen yksiköille, että hänen viimeinen sopimus komission kanssa oli päättynyt toukokuussa 2009. Hän ilmoitti odottavansa, että hän alkaa saada Belgian noin 1200 euron kuukausittaista työttömyyskorvausta. Kesäkuussa 2009 eli toimitettuaan kantelunsa oikeusasiamiehelle kantelija ei ollut vielä saanut tällaista etua.

Tutkimuksen kohde

26. Kantelija väitti, että komission vaatimus 2 188.34 euron (velan määrä 23 päivänä maaliskuuta 2009) palauttamisesta oli kohtuuton.

27. Kantelija väitti, että komission olisi peruutettava korvauspyyntönsä.

Tutkimus

28. Oikeusasiamies toimitti kantelun 26. kesäkuuta 2009 Euroopan komission puheenjohtajalle lausuntoa varten.

29. Samana päivänä ja 16. heinäkuuta 2009 kantelija lähetti oikeusasiamiehelle lisäkirjeen, jossa hän selvensi kanteluaan. Oikeusasiamies toimitti kirjeenvaihdon Euroopan komission

puheenjohtajalle ja pyysi, että komission lausunnossa otettaisiin huomioon siihen sisältyvät selvennykset.

30. Oikeusasiamies vastaanotti 21. lokakuuta 2009 komission lausunnon, jonka hän toimitti kantelijalle kehottaen esittämään huomautuksia. Kantelija toimitti ensin lisätietoja ja esitti huomautuksensa komission lausunnosta 29. lokakuuta 2009.

31. Oikeusasiamiehen yksiköt ja kantelija keskustelivat 2.3.2010 puhelimitse kanteluun liittyvistä asioista.

32. Kantelija täydensi huomautuksiaan 3.3.2010 toimittamalla oikeusasiamiehelle hänen taloudellista tilannettaan koskevan asiakirjan.

33. Lausunnon ja huomautusten huolellisen tarkastelun jälkeen oikeusasiamies ei ollut vakuuttunut siitä, että komissio oli vastannut kanteluun asianmukaisesti. Tämän vuoksi hän teki alustavan toteamuksen hallinnollisesta epäkohdasta ja ehdotti sääntöjensä 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti sovintoratkaisua komissiolle.

34. Oikeusasiamies vastaanotti 8. heinäkuuta 2010 komission vastauksen, jonka hän lähetti kantelijalle kehottaen esittämään huomautuksia. Vaikka edellä mainittuun pyyntöön ei saatu huomautuksia, oikeusasiamies otti tätä varten huomioon joitakin kantelijalta 29 päivänä toukokuuta 2010 saamia lisäkirjeitä.

Oikeusasiamiehen analyysi ja johtopäätökset

A. Väite epäoikeudenmukaisuudesta ja siihen liittyvistä väitteistä

Oikeusasiamiehelle esitetty perustelut

35. Kantelija väitti, että komission vaatimus 2 188.34 euron takaisinmaksusta (velan määrä 23 päivänä maaliskuuta 2009) oli kohtuuton.

36. Väitteensä tueksi kantelija väitti, että komissio i) oli tietoinen siitä, että hän oli työtön eikä hänellä ollut mahdollisuutta maksaa edellä mainittua määrää; II) maksoi aiheettomasti maksetut maksut tietäen, että hänellä oli vain yksi lapsi eikä kaksi; ja iii) sen jälkeen, kun se oli havainnut virheensä ja säilyttänyt 3 368.40 euroa, teki saman virheen jälleen kerran. Viimeksi mainittu virhe johti edellä mainittuun korvausvaatimukseen.

37. Kantelija väitti, että komission olisi otettava edellä esitetty väitteet asianmukaisesti huomioon ja peruutettava korvauspyyntönsä.

38. Lausunnossaan komissio huomautti aluksi, että kantelija työskenteli komissiossa väliaikaisena toimihenkilönä, kun hän toimitti kantelunsa oikeusasiamiehelle ja kun komissio aloitti takaisinperintämenettelyn. Hän sai siis palkkaa ja olisi voinut maksaa velkansa. Hänellä ei kuitenkaan ollut aikomustakaan tehdä niin. Tästä on osoituksena se, että 14 päivänä joulukuuta 2007 päivättyyn komission kirjeeseen ei ole vastattu, koska siinä säädetään hänen tulojensa kanssa yhteensopivista eristä.

39. Tämän jälkeen komissio viittasi Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen [7] , jäljempänä 'henkilöstösäännöt', 85 artiklaan. Se korosti, että vaikka kyseiset määrät maksettiin komission tekemän virheen vuoksi, tämä ei ollut merkityksetöntä sovellettavan oikeuskäytännön [8] valossa, koska edellä mainittua artiklaa sovelletaan nimenomaan tapauksiin, joissa hallinto on tehnyt virheitä ja suorittanut sääntöjenvastaisia maksuja. Kantelijan velka oli näin ollen kiistaton, ja se oli maksettava takaisin.

40. Komission mukaan sen suorittamat liian suuret maksut eivät olisi voineet jäädä tavanomaisesti huolellisen virkamiehen huomaamatta. Se korosti tältä osin, että tällaista virkamiestä ei ole vapautettu hänen palkkansa tarkastamisesta ja että hänen odotetaan tietävän palkkaukseen sovellettavat säännöt. Huolellisuusvelvollisuuttaan täyttäessään asianomaisen henkilön ei tarvitse määrittää tarkasti hallinnon virheen laajuutta. Jos virkamiehellä on epäilyksiä saadun maksun laillisuudesta, riittää, että hänen on ilmoitettava asiasta hallinnolle, jotta se voi suorittaa kaikki tarvittavat tarkastukset.

41. Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi, että kantelija ei olisi voinut jättää ilmoittamatta noin 1000 euron maksua joulukuussa 2001 tai sen jälkeen noin 300 euron kuukausimaksuja hänen palkkansa lisäksi. Kantelijan olisi pitänyt ilmoittaa asiasta hallinnolle ja antaa sille mahdollisuus suorittaa kaikki tarvittavat tarkastukset. Kun otetaan huomioon komission hänelle 23 päivänä huhtikuuta 2003 antamat selitykset, kantelija ei myöskään voinut olla tietämätön siitä, että hänelle 14 päivänä toukokuuta 2003 maksettu 1 793.98 euron summa johtui virheestä, koska juuri tämä määrä mainittiin nimenomaisesti 23 päivänä huhtikuuta 2003 päivätyssä kirjeessä. Tästä seuraa, että kantelijan olisi pitänyt ilmoittaa asiasta komissiolle ja antaa sille mahdollisuus tehdä kaikki tarvittavat tarkastukset.

42. Komissio väitti näin ollen, että kantelija oli velkaa sille 1 793.98 euroa viivästyskorkoineen. Se ilmoitti olevansa valmis hyväksymään maksun sellaisen korvaussuunnitelman perusteella, joka sisältää kantelijan tulojen kanssa yhteensopivat erät.

Oikeusasiamiehen alustava arvio sovintoratkaisuehdotuksesta

43. Oikeusasiamies totesi ensinnäkin, että komissio katsoi olevansa henkilöstösääntöjen 85 artiklan mukaisesti oikeutettu perimään kantelijalle liikaa maksettuja summia **useiden hallinnollisten virheidensä** vuoksi.

44. **Ensimmäinen hallinnollinen virhe** oli komission toistuva virhe, joka tapahtui joka kuukausi joulukuun 2001 ja maaliskuun 2003 välisenä aikana ja jossa kantelijalle maksettiin

korvaus, johon hänellä ei ollut oikeutta, eli toinen hyvitys. Kaiken kaikkiaan komissio maksoi kantelijalle aiheettomasti liikaa 5 162.38 euroa.

45. Oikeusasiamies kiinnitti tältä osin huomiota joulukuun 2001 ja tammikuun 2002 maksukuitteihin, jotka komissio toimitti lausuntonsa yhteydessä ja jotka toimitettiin kantelijalle hänen huomautuksiaan varten. Kantelija ei kiistänyt niitä. Ne osoittivat, että komissio suoritti joulukuussa 2001 kantelijalle viisi maksua, joiden määrä oli 224.43 euroa, ja tammikuussa 2002 toisena korvauksena 232.73 euroa.

46. Tämän näytön perusteella oikeusasiamies piti perusteltuna uskoa, että kantelijan on täytynyt olla tietoinen näistä toistuvista maksuista. Kun otetaan huomioon, että hänellä oli vain yksi lapsi eikä kaksi lasta, hänen on täytynyt olla tietoinen myös siitä, että nämä maksut on suoritettu virheellisesti. Tästä seuraa, että olisi ollut normaalia, että kantelija odotti joutuvansa maksamaan palkastaan takaisin 5 162.38 **euron kokonaismäärän, joka** johtui liiallisesta maksusta kokonaisuutena tarkasteltuna.

47. Komissio ilmoitti kuitenkin 23 päivänä huhtikuuta 2003 kantelijalle, että palautettava määrä oli pienempi kuin liiallisesta maksusta johtuva määrä. Komissio selitti tehneensä **toisen hallinnollisen virheen** vähentämällä perusteettomasti 1 793.98 euroa kantelijan palkasta. Se selvensi, että tätä määrää ei maksettaisi takaisin kantelijalle, vaan se vähennettäisiin hänen 5 162.38 euron kokonaisvelastaan komissiolle. Oikeusasiamiehen käsityksen mukaan asian kannalta merkityksellisistä tosiseikoista kantelija oli vakuuttunut siitä, että hänen velkansa komissiolle oli 3 368.40 **euroa**.

48. Toukokuussa 2003 komissio kuitenkin teki **kolmannen hallinnollisen virheen** maksujärjestelmänsä muuttumisen vuoksi ja **maksoi** kantelijalle 1 793.98 **euroa**. Vaikka kantelija maksoi takaisin yhteensä 3 368.40 euroa, kuten komissio väitti 23.4.2003 päivätyssä kirjeessään, hän ei ryhtynyt mihinkään toimenpiteisiin vastauksena tähän virheellisesti suoritettuun loppumaksuun.

49. Sen vuoksi oli tärkeää selvittää, olisiko kantelijan voitu odottaa olevan tietoinen komission kolmannelle hallinnollisesta virheestä. Tämä voitaisiin tehdä edellä esitetyn kaltaisella analyysillä, joka koski komission ensimmäistä hallinnollista virhettä.

50. Komissio ja kantelija eivät kuitenkaan toimittaneet jäljennöstä 23.4.2003 päiväystä kirjeestä. Oikeusasiamies ei näin ollen voinut osoittaa varmuudella, viitattiinko kirjeessä 1 793.98 euron summaan vai tällaisen viittauksen täsmällisiin ehtoihin.

51. Kantelija oli tottunut komission toistuviin virheisiin. Olosuhteet olivat hämmentäviä, ja yksi komission toimi oli ristiriidassa toisen kanteen kanssa. Näin ollen oli uskottavaa, että kantelija ei tiennyt lokakuuhun 2003 mennessä, olivatko kuukausittaiset vähennykset hänen palkastaan 5 162.38 euroa vai 3 368.40 euroa. Oikeusasiamies ei katsonut, että komission 24. huhtikuuta 2003 tai 23. kesäkuuta 2003 päivätyt kirjeet auttoivat selvittämään edellä mainittua sekaannusta esittämällä korvaussuunnitelman, joka perustuu kantelijan palkasta pidättämiin kuukausittaisiin pidätyksiin eli 842.10 euroon ja myöhemmin 425.05 euroon.

52. Vaikka voitiin väittää, että komission oli kohtuullista katsoa, että kantelija ei olisi voinut olla tietämätön toisen korvauksen liiallisesta maksamisesta, oikeusasiamies ei ollut lainkaan vakuuttunut siitä, että tämä oli edelleen kohtuullista, kun otetaan huomioon sen toiminnasta seuranneet sekavat tapahtumat. Ensinnäkin komissio on nimenomaisesti todennut, että se oli virheellisesti vähentänyt kantelijan palkasta tietyn määrän eli summan, joka ei liittynyt hänen toisen korvauksen liiallisesta maksamisesta johtuvaan velkaansa. Myöhemmin se palautti tämän summan vain vaatiakseen tätä samaa määrää takaisin ja totesi, että takaisinmaksua ei olisi pitänyt suorittaa, koska se vastasi summaa, joka olisi pitänyt vähentää kantelijan komissiolle osoittamasta velasta, eli velkaa, joka on syntynyt siitä, että komissio on maksanut virheellisesti toisen hyvityksen.

53. Yhteenvedona voidaan todeta, että kantelijalle ilmoitettiin ensimmäisen kerran huhtikuussa 2003, ettei hänen tarvinnut maksaa takaisin 1 793.98 euron summaa, koska komissio oli tehnyt virheen. Neljä vuotta myöhemmin, huhtikuussa 2007, hänelle ilmoitettiin lopulta, että hänen olisi palautettava juuri tämä määrä, koska komissio oli lähes neljä vuotta aiemmin tehnyt jälleen yhden virheen, joka koski tätä samaa summaa.

54. Komissio tukeutui sovellettavaan Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön ja henkilöstösääntöjen 85 artiklaan, joissa ei suljeta hallintoa pois mahdollisuutta vaatia takaisin määriä, jotka se on mahdollisesti maksanut vahingossa.

55. Edellä mainittua oikeuskäytäntöä ei kuitenkaan pidä tulkita siten, että se antaisi luvan hallinnollisten virheiden tekemiseen. Nyt käsiteltävässä asiassa komissio on tehnyt **toistuvia** hallinnollisia virheitä. Komissio ei todellakaan ole toiminut tavalla, joka on odotettavissa hyvään hallintoon sitoutuneelta toimielimeltä. Sen toimet voisivat pikemminkin osoittaa suhteettomiksi ja epäjohtonmukaisiksi ja vahvistaa siten alustavaa toteamusta hallinnollisesta epäkohdasta [9] .

56. Oikeusasiamies pani merkille komission päätöksen keskeyttää takaisinperintämenettely, kunnes hän on tehnyt päätöksen kantelusta. Hänen mukaansa komissio oli valmis tekemään yhteistyötä hänen kanssaan löytääkseen riidan tyydyttävän ratkaisun ja korjatakseen edellä todetun hallinnollisen epäkohdan. Oikeusasiamies kehotti näin ollen komissiota osoittamaan olevansa täysin valmis ottamaan vastuun tässä tapauksessa tapahtuneiden epätavallisten virheiden määrästä ja peruuttamaan korvausvaatimuksensa kantelijalta, joka asui työttömyyskorvauksissa. Tämän vuoksi hän teki seuraavan ehdotuksen sovintoratkaisuksi Euroopan oikeusasiamiehen ohjesäännön 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti:

”Ottaen huomioon oikeusasiamiehen havainnot komissio voi peruuttaa korvaushakemuksensa.”

Oikeusasiamiehelle hänen sovintoratkaisuehdotuksensa jälkeen esitetyt perustelut

57. Komissio otti huomioon oikeusasiamiehen analyysin ja alustavat päätelmät ja suostui

peruuttamaan korvaushakemuksensa.

58. Kantelija oli yhtä mieltä kantelun käsittelyn lopettamisesta ja kiitti oikeusasiamiestä.

Oikeusasiamiehen arvio hänen sovintoratkaisuehdotuksensa jälkeen

59. Oikeusasiamies on tyytyväinen komission yhteistyöhön, jolla pyritään tyydyttävään lopputulokseen tässä kantelussa. Näin ollen hän päättää asian käsittelyn.

B. Päätelmät

Kantelua koskevan tutkimuksensa perusteella oikeusasiamies päättää asian seuraavasti:

Oikeusasiamies on tyytyväinen komission yhteistyöhön, jolla pyritään tyydyttävään lopputulokseen tässä kantelussa. Näin ollen hän päättää asian käsittelyn.

Päätöksestä ilmoitetaan kantelijalle ja komission puheenjohtajalle.

P. Nikiforos Diamandouros

Tehty Strasbourgissa 18 päivänä lokakuuta 2010

[1] Alkuperäisestä ranskasta: ” *jako pour une personne assimilée à un deuxième enfant à charge* ”

[2] Alkuperäisestä ranskasta: ” *tilanne a été régularisée avec le salaire de mars 2003* ”.

[3] Alkuperäisestä ranskasta: ”[m] *alheusement, se montant de 1 793,98 EUR n’a pas été retenu et vous a été payé par erreur le 14 toukokuu 2003.* ”

[4] Alkuperäisestä ranskasta: ”[l] *est vrai et fort valitettava que votre file contienne une série d’erreurs...* ”

[5] Alkuperäisestä ranskasta: ” *a première lettre vous informant et vous demandant de rembourser le 1 793,98 EUR n’a malheureusement été envoyée que le 14 décembre 2006.*

[6] ”... päivänä ...kuuta... *tehdyt päätökset Komissio, joka asettaa maksuvelvollisuuden muille kuin valtioille, on täytöntöönpanokelpoinen.* ”Lissabonin sopimuksessa, joka on ollut voimassa 1 päivästä joulukuuta 2009, määrätään vastaavasta määräyksestä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 299 artiklassa, että *Komissio – –, joka asettaa*

maksuvelvollisuuden muulle kuin valtiolle, on täytäntöönpanokelpoinen. ”

” Kaikki liikaa maksetut määrät on perittävä takaisin, jos vastaanottaja oli tietoinen siitä, että maksuun ei ollut perusteltua syytä tai jos liikamaksu oli selvästi sellainen, ettei hän olisi voinut olla tietämätön siitä. ”

[8] Asia T- 324/04 *F v. komissio* , ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) 16.5.2007 antama tuomio, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa, 139 kohta (alkuperäisranskaksi): ” – *Le fait que l'administration a commis une négligence ou une erreur dans la détermination des droits pécuniaires d'un fonctionnaire est sansabailty sur l' application de l'article 85 du statut, qui présuppose précisément que l'administration a commis une erreur en procédant au versement irrégulier ”*

[9] Euroopan hyvän hallintotavan säännösten 6 artiklassa ”Suhteellisuus” ja 10 artiklassa ”Oikeudelliset odotukset, johdonmukaisuus ja neuvot” säädetään seuraavaa:

”virkamies huolehtii siitä, että toteutetut toimenpiteet ovat oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Virkamiehen on erityisesti vältettävä kansalaisten oikeuksien rajoittamista tai syytteeeseenpanoa, jos nämä rajoitukset tai syytteet eivät ole kohtuullisessa suhteessa toteutetun toimen tarkoitukseen – —

Virkamiehen on noudatettava omaa hallintokäyttäytymistään sekä toimielimen hallinnollisia toimia. Virkamiehen on noudatettava toimielimen tavanomaisia hallinnollisia käytäntöjä, jollei yksittäistapauksessa ole perusteltua syytä poiketa näistä käytännöistä – — Virkamiehen on kunnioitettava yleisön oikeutettuja ja kohtuullisia odotuksia siitä, miten toimielin on toiminut aiemmin .